

men gav ny styrka åt motståndarna. Den franska överlägsenheten, när den fortfarande gjorde sig gällande, handlade allt mer om Napoleons förmåga att samla resurser, inte om soldaternas utbildning eller "élan".

Paul Johnsons "Napoleon" är ett utmärkt, och dessutom underhållande, motmedel för alla som känner att de trots en god dos boklig bildning har svårt att skilja myten från verkligheten, svårt att se allt det som skiljer Korsikas störste son från andra mer konstruktiva, mindre

blodtörstiga, aktörer på historiens scen.

Den som fortfarande tvekar om Napoleons rätta jag kan fortsätta med den franske akademiledamoten Jean Dutourds engagerade "Le feld-maréchal von Bonaparte" (Flammarion, 1996). Titeln syftar på vad som kunnat hända om Napoleons Korsika förblivit en del av Genua och kejsaren sökt sin lycka i Wien. Enligt Johnson hade han faktiskt i sin ungdom planer på att ansluta sig till dåtidens överlägset bästa flotta, Storbritanniens

Royal Navy. Dutourd gör detsamma som Johnson, fast med ett mer franskt perspektiv: visar hur mycket olycka som Napoleons framfart medfört både för hans adopterade fosterland och för resten av Europa.

Mats Fält (mats.falt@kommun.tyreso.se) är kommunalråd i Tyresö

BOKFAKTA

Författare: Paul Johnson

Titel: Napoleon

Förlag: Weidenfeld & Nicolson, 2002

VALRÖRELSER

Slå först och ge aldrig upp

Av Ulf Emanuelli

Attack är nyckeln till seger i varje val. Om man inte lyckas med attacken måste motattacken vara desto snabbare och effektivare.

Don't quit, don't ever quit" är James Carville och Paul Begalas första regel för att vinna ett val.

Denna första regel åtföljs av ytterligare elva regler som de menar är grundläggande för en framgångsrik kampanj.

De flesta av dessa regler kan tyckas självklara men med den gångna svenska valrörelsen i åtanke så är de värda att understrykas. Till exempel vikten av att sätta ramen för vad som skall debatteras. Carville/Begala nämner som ett lysande exempel Ronald Reagans enkla fråga till väljarna 1980, "Are you better off today than four years ago?". Genom den hade han satt ramen för hela valkampanjen och slagit fast vad väljarna hade att ta ställning till på valdagen. I Sverige såg vi tydligt hur Folkpartiet, förmodligen utan att förstå

det, lyckades föra upp språktestet som en av de stora frågorna under valkampanjen. Genom språktestet fick man stor del av valrörelsen att hamna inom ramen för integrationsfrågor. Socialdemokraterna som i valkampanjen 1998 lyckades sätta ramen genom mantrat vård, skola och omsorg misslyckades totalt i år. Vänsterpartiet misslyckades kanske ännu mer, Gudrun Schyman tvingades till skrikiga artiklar på DN debatt.

»NEGATIVE CAMPAIGNING»

Carville/Begala diskuterar utförligt fördelar och nackdelar med negative campaigning. Negative campaigning är en naturlig del av politik, eftersom att det handlar om att vinna eller förlora. Även medias arbets sätt gör negative campaigning till en naturlig del av en kampanj, Carville/Begala citerar den republikanske valstrategen Roger Ailes som menar

att media endast fokuserar på fyra saker: skandaler, klavertramp, opinionsundersökningar och attacker. Tre av dem är dåliga, alltså återstår bara att vara offensiv. Författarna understryker effektiviteten av en mottack, "counterpunch". Bill Clinton, författarnas favorit alla kategorier, visade exempel på detta i en valdebatt 1992 med Jerry Brown. Plötsligt attackerade Brown Hillary Clinton och menade att hon utnyttjat sin ställning för egens vinnings skull, Clintons svar tog helt udden av attacken: "How dare you jump on my wife like that! You're not fit to stand on the same stage with her". I Sverige finns det en utbredd misstänksamhet mot negative campaigning, under sommaren hade Expressen ett antal artiklar där man citerade Carville/Begala och skrev alldeles förfärat att nu skulle moderaterna attackera under hela valkampanjen. En synpunkt som är svår att förstå då det egentligen är ganska naturligt att politiska partier granskar varandras förslag och regeringens meritlista. Politisk debatt utan attacker skulle bli torftig och innehållslös.

Och ett inte ringa problem med moderaternas valrörelse den här gången var väl just att de inte lyckades utforma attacken mot regeringen så att den bet. Trots att vi har världens högsta skatter lyckades

motattacken beskriva det som farligt att sänka dem. Problemet blev ju närmast att de inte är ännu högre!

SLÅ FÖRST

Den första versionen av en nyhet är grundläggande eftersom de flesta övriga medier kommer att basera sina

”Plötsligt stod den stora valmaskinen orörlig och tycktes inte veta hur den skall svara.”

historier på den. Det fanns flera exempel på det under den gångna valrörelsen, då historier baserades på felaktig information fick fäste och spreds vidare. När en felaktig historia börjat spridas återstår snabba svar, ”Winners Do.

Losers meet” hävdar Carville/Begala och exemplifierar med det mytomspunna War Room där möten var få och handling sattes i fokus, framförallt snabb: ”Speed kills (your opponent)”. Under den svenska valrörelsen syntes inte mycket av detta. Carville/Begalas svenska vänner inom socialdemokratin överraskades fullständigt av avslöjandena om att vissa landsting tillät sjukskrivning via telefon. Plötsligt stod den stora valmaskinen orörlig och tycktes inte veta hur den skulle svara. I ett slag gavs exempel på en lyckad attack och en misslyckat ”counterpunch”.

Sammanfattningsvis är ”BUCK UP, SUCK UP ...AND COME BACK WHEN YOU FOUL UP” en mycket bra bok där författarna generöst delar med sig av sina erfarenheter. De sticker inte under stol med

sina politiska åsikter utan republikaner framställs i det närmaste genomgående negativt. Bortsett från detta och att det emellanåt slinker politiska resonemang som är lätt vänstervridna lyckas Carville/Begala hålla fritt från politiskt tyckande och koncentrerar sig på hur man skall bedriva en framgångsrik kampanj. Det är en nyttig bok för den som vill driva en framgångsrik valrörelse.

Ulf Emanuelli (ulf.emanueli@

moderat.se) är pol. mag. och assistent i Europaparlamentet. Hans trebetygsuppsats handlade om amerikanska valrörelser.

BOKFAKTA

Författare: Paul Begala/James Carville

Titel: Buck up, suck up... and come back when you foul

Förlag: Simon Schuster, 2002

ESTLAND

Ett av världens friaste länder

Av Clara Wahren

Maria Rankka presenterar i en så kallad ”Timbro Pejling” ett av våra närmaste grannländer, Estland. Den korta och lättlästa boken innehåller en kort historisk tillbakablick men fokuserar på vad som hänt sedan 1991 när landet fick tillbaka sin självständighet.

ESTLAND RANKAS idag som ett av världens friaste länder, reformerna har kommit snabbt och varit konsekvent liberala. Estland har en mycket fri handel, sund skattepolitik och relativt liten statlig inblandning. Visst är skillnaderna mellan Tallinn och resten av landet stora men den generella välförbättringen är snabb.

Tallinn benämns ”en uppkopp-

lad medeltidsstad” vilket är en mycket träffande beskrivning. Hur Estland gått från grått sovjetiskt till sprudlande fri på så kort tid är väl värt att läsa om. Särskilt intressanta är kanske resonemangen kring EU och NATO. Här finns en naturlig konflikt mellan viljan att vara med och rädslan att förlora sin nyvunna självständighet.

Boken bygger på intervjuer med företagsledare, studenter, sjukvårds-

direktörer, politiker och andra ester och tar upp en lång rad av de viktiga och mest intressanta frågorna; skattepolitik, sjukvård, EU och mycket annat. Den är samtidigt personlig och informativ. Estland är ett exempel som inte minst vi svenskar kan lära mycket av.

Jag har köpt på mig en hel hög av Rankkas bok för att dela med mig till de svensktalande som är intresserade av EU:s utvidgning och nutida europeisk historia, som jag stöter på i mitt arbete. Den är en utmärkt introduktion till båda ämnena.

Clara Wahren

(clara.wahren@moderat.se) är fil kand och arbetar i Europaparlamentet.

BOKFAKTA

Författare: Maria Rankka

Titel: En ny generations land

Förlag: Timbro, Stockholm 2002